

HISTORISCH GENOOTSCHAP 'ROTTERODAMUM'

OVERZICHT VAN DE WERKZAAMHEDEN IN 1977

ZOLANG er een Rotterdam bestaat, of de stad nu van 1028 of van 1328/1340 dateert, zolang is er ongetwijfeld sprake geweest van een 'Roterodamum'. In die oude stedelijke samenleving bestond vanzelfsprekend ook al die kernvorming, welke elke bevolking in opkomst typeert. Bestuurders, meestal de welgestelden, wierpen zich op uit haar midden; exponenten van ambachtsgilden dienden zich aan, aanvankelijk als die van religieuze broederschappen, later als leiders van 'actiegroepen'. De vox populi werd onze eerste democratische vorm in een naar standen en klassen gestructureerde maatschappij, de grootste gemene deler ter verdediging van interne en naar buiten uitgedragen stadsbelangen – een soort V.V.V. zou men kunnen zeggen! Fel en soms grimmig moesten deze worden verdedigd. Niet alleen kon de vijand elk ogenblik voor Rotterdam's poorten staan, maar ook het vuur – zoals in 1563 en 1940 – en het water – herhaaldelijk, maar het ernstigste in 1953 – konden het dagelijks bestaan bedreigen. Vooral rondom het water moest Rotterdam zich sterk tonen. Als stad, maar vaker nog als havenstad! En met een op deze wijze in haar bevolking, van ouder op zoon en van zoon op kleinzoon gegroeid Roterodamum, een chauvinisme dat sterk samenbond, ging de Maasstad haar toekomst tegemoet.

Toekomst, natuurlijk! Welke Rotterdammer, wie van die kern 'Roterodamum' belijdt deze niet? De geest van Roterodamum bleef door de eeuwen heen het bindend element in de nederzetting Rotterdam. Maar ons genootschap, ook zo'n Roterodamum, zou niet zichzelf zijn, indien het zich niet vooreerst zou baseren op de waarden, welke het roemrijk verleden de stad overleverde. Niet zou stoelen op de 'historie, die aan beroemde stadgenoten het levenslicht schonk en dezen niet, enghartig, thuisbehiel maar over de wereldzeeën wegzond om Rotterdamse cultuur naar oost en west uit te dragen. Op die wijze het groen-wit-groen van onze vlag tot een begrip makend, een banier van gastvrijheid en tolerantie tevens.